

## KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

### *Amerikai Egyesült Államok*

A) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (USPTO) szabadalomengedélyezés gyorsítására vonatkozó (Patent Prosecution Highway, PPH) megállapodást kötött a Finn Szabadalmi Hivatallal. A megállapodás 2009. június 6-án lépett hatályba, és egy évig marad érvényben, de szükség esetén meghosszabbítható. Ez a tizedik PPH-egyezmény, amelyet az USPTO más államok hivatalaival kötött.

A szabadalmi gyorsforgalmi megállapodás lehetővé teszi a szabadalmazási munka megosztását a két hivatal között, mert az a bejelentő, akinek azonos találmányra benyújtott szabadalmi bejelentését az egyik országban elfogadták, kérheti a másik országban bejelentésének gyors vizsgálatát, illetve a szabadalom gyors megadását.

B) Obama elnök 2009 júliusában a Bush elnök által négy évvel korábban kinevezett Jon Dudas helyére David Kappost nevezte ki a szabadalmi hivatal vezetőjévé.

Kappos ezt megelőzően az IBM szellemi tulajdont védő részlegénél dolgozott általános jogtanácsosként (general counsel). Vezetése alatt az IBM-nek következetesen sikerült elkerülnie szabadalmi perekben a túlzó állásfoglalásokat.

2009 áprilisában Kappos a következő kijelentést tette a szellemi tulajdon-védelemmel foglalkozó egyik vezető szaklapnak: „Eljött az ideje, hogy túllépjünk a múltbeli szabadalmi politikán, és elfogadjuk a halasztott vizsgálat kiegyensúlyozott megközelítését”.

Az várható, hogy Kappos keresztül fogja vinni a szabadalmi reform 2009. évi törvénytervezetének törvényként való elfogadását.

C) Az Egyesült Államokban a „Patented” (szabadalmazott) vagy „Patent Pending” (a szabadalom függőben) jelzés megalapozatlan használata, ha az becsapás szándékának (intent to deceive) az eredménye, 500 USD-ig terjedhető bírsággal jár. Ilyen hamis megjelölésért bárki pert indíthat, aminek következtében növekvőben van az adósságvadászok száma, akik vállalatokat hamis szabadalommegjelölésért beperelnek.

2009 végéig nem volt világos, hogy az 500 USD-ig terjedhető bírságot minden egyes hamisan megjelölt cikk után kell fizetni, vagy pedig az csupán egyszeri bírság egy hamis megjelölésre vonatkozó döntésért, jóllehet több ezer árucikket jelölnek meg hamisan. A CAFC egy 2009. december 28-i döntése a *Forest Group, Inc. v. Bon Tool Company*-ügyben eldöntötte ezt a kérdést: minden egyes hamisan megjelölt árucikk után kell fizetni a bírságot, ami

---

\* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

annyit jelent, hogy ha 10 000 egységet jelöltek meg hamisan becsapási szándékkal, a bíróság elérheti az 5 millió dollárt.

Azt a kérdést, hogy a hamis megjelölés becsapási szándék, és nem csupán ártatlan tévedés eredménye, bírósági tárgyaláson kell eldönteni.

**D)** A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) a *Cornell v. HP*-ügyben 2010 januárjában a licencdíjat a teljes termék alapján állapította meg annak ellenére, hogy a szabadalmi oltalom csak a termék egy részét védte.

### *Ausztrália*

Ausztráliában szabadalmi bejelentések esetében a saját korábbi publikációra 12 hónap türelmi időt adnak, vagyis nem újdonságrontó, ha a bejelentő a szabadalmi bejelentés benyújtását megelőző 12 hónapon belül nyilvánosságra hozza találmányát.

A *Mont Adventure Equipment Pty Ltd v. Phoenix Leisure Group Pty Ltd*-ügyben a bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy ez a türelmi idő innovációs szabadalmak esetén is érvényes-e az alábbi körülmények között:

(i) az innovációs szabadalmat megsztott bejelentésként nyújtották be a publikáció napjától számított több, mint 12 hónappal később, és

(ii) a megsztott bejelentés alapbejelentését a publikáció napjától számított 12 hónapon belül nyújtották be.

Hasonló körülmények között, ahol azonban a megsztott bejelentés egy szabályos ausztráliai szabadalmi bejelentés, a 12 hónap türelmi idő érvényes lenne.

A most vizsgált ügyben az elővizsgáló a 12 hónapnál korábbi publikációra tekintettel nem ismerte el az innovációs szabadalmi bejelentés újdonságát és találmányi szintjét. A bejelentő által benyújtott fellebbezés után a bíróság 2009-ben hozott döntése egyértelműen megállapította, hogy a vizsgált ügyben is érvényes a türelmi idő. Ennek következtében az a körülmény, hogy az innovációs szabadalom tárgyát a bejelentő 12 hónapnál korábban kereskedelmi forgalomba hozta, nem érvénytelenítette az innovációs szabadalom igénypontjait.

Ez a döntés alátámasztja az ausztrál szabadalmi törvényhozónak azt a szándékát, hogy az innovációs szabadalmi rendszer „nyilvánvaló” találmányok esetén is szolgáltathat olyan kizárólagos szabadalmi jogokat, amelyek a rendes ausztrál szabadalmak számos előnyét mutatják.

### *Ausztria*

Ausztriában 2010. január 1-jével megváltoztak az évdíjak. A legfontosabb változás, hogy a bejelentés napjától számított első öt évre nem kell évdíjat fizetni. A 6. évtől kezdve az évdíjak lineárisan változnak. A 6. évdíj 100, és a 20. évdíj 1700 EUR.

A használati minták évdíjai is változtak. Itt az első három évre nem kell évdíjat fizetni, viszont a 4. évtől kezdve az évdíjak jelentősen emelkedtek. A 4. évdíj 100 EUR, és ez a további években 450 EUR-ig növekszik.

Az Osztrák Szabadalmi Hivatal – követve a nemzetközi irányzatot – 2010. január 1-jétől kezdve tíznél több igénypont esetén díj lerovását írja elő: a 11–20. igénypont után 100 EUR és a 21–30. igénypont után 200 EUR díjat kell fizetni (tehát 11 igénypont után ugyanúgy 100 EUR fizetendő, mint összesen 20 igénypont után).

### *Brazília*

**A)** A Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatalt a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) közgyűlése 2007 októberében kijelölte nemzetközi kutatási hatóságnak (International Searching Authority, ISA) és nemzetközi elővizsgálati hatóságnak (International Preliminary Authority, IPEA). A hivatal 2009. augusztus 6-én kezdte meg működését ISA-ként és IPEA-ként.

**B)** Az igazságügyi miniszter 2009. október 16-án olyan jogi véleményt tett közzé, amely szerint az Országos Egészségügyi Felügyelet (ANVISA, a brazil FDA) nem elemezheti a gyógyászati termékekre és eljárásokra vonatkozó szabadalmi bejelentések szabadalmazhatósági követelményeit, mert azok elbírálása csak a Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatal hatáskörébe tartozik.

Az igazságügyi miniszter szerint a két hivatal tevékenysége nem fedheti át egymást. Ezért annak eldöntésekor, hogy az ANVISA elfogadhatónak tart-e egy gyógyászati tárgyú szabadalmi bejelentést, figyelembe kell venni, hogy jogi feladata csupán annak megakadályozása, hogy piacra juthassanak az emberi egészségre káros hatású termékek és szolgáltatások.

Mínt hogy az ANVISA korábban a hozzá jóváhagyásra kerülő szabadalmi bejelentések újdonságát, feltalálói tevékenységét és ipari alkalmazhatóságát is vizsgálta, ami ütközést okozott a szabadalmi hivatal tevékenységével, az igazságügyi miniszter véleménye szerint ez az ütközés akkor szüntethető meg végleg, ha véleményét törvénybe is iktatják, ami a nem távoli jövőben várható.

### *Dánia*

A Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság 2009. november 20-án döntést hozott a *Puma AG Rudolf Dassler Sport* (Puma) v. *Coop Danmark A/S* (Coop)-ügyben, amelynek előzménye, hogy a bíróság a Puma javára ideiglenes intézkedést rendelt el a Coop szupermarketlánc ellen. A Puma ezt követően pert indított a Coop ellen a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróságnál annak érdekében, hogy indokolja az ideiglenes intézkedést.

A Puma azt állította, hogy a Coop által árusított egyes sportcipők oldalán látható csíkok ütköztek hasonló csíkokra vonatkozó két dániai védjeggyel. A Coop kifejtette, hogy 3000

pár cipőt vett, és azokból 2600 párat adott el eredetileg 199 Dkr-ért, és az árat később csökkentette 75 Dkr-re.

A bíróság megállapította, hogy a Coop cipőinek csíkjai nem voltak megtévesztően hasonlóak a Puma csíkjaihoz, és bár a Coop cipőin feltüntetett csíkok hasonlíthatnak a Puma ábrás védjegyéhez, számos különbség is tapasztalható, ideértve azokat a tényeket, hogy a vonalak nem pontozottak, és hogy a három vonal közül az egyik elágazik a többitől, és különállóan vezet a cipő talpához.

A bíróság azt is megállapította, hogy a Puma cipői elegáns kivitelezésűek voltak, minőségi anyagokból készültek, és azokat kb. 700–1500 Dkr áron árusították minőségi csomagolásban. Ezzel szemben a Coop cipői kevésbé voltak kifinomult tervezésűek, rosszabb minőségű anyagokból készültek, és 75–120 Dkr áron kerültek forgalomba szupermarketekben. Emellett a piackutatás azt mutatta, hogy a fogyasztók a Coop cipőit nem tekintették a Puma cipőkhöz vagy egyéb márkás cipőkhöz lényegileg hasonló termékeknek, különösen ha tisztában voltak azok árával is.

Mindezek következtében a bíróság a Coop javára döntött, és érvénytelenítette az ideiglenes intézkedést. Emellett elrendelte, hogy a Puma fizessen 100 000 Dkr-t a Coop-nak a törvénytelen ideiglenes intézkedés által okozott veszteségért és sérelemért, valamint további 200 000 Dkr-t a Coop ügyvédi költségeiért.

### *Dél-Afrika*

Az *Unilever Plc* (Unilever) kérelmet nyújtott be a *SKIN FOOD* védjegy lajstromozása iránt a 3. áruosztályban kozmetikai készítményekre, ideértve a bőrápoló készítményeket is.

A *Designer Group Holdings Limited* (Designer) felszólalt a bejelentés ellen, azt állítva, hogy a *SKIN FOOD* védjegy lényegénél fogva lajstromozhatatlan. Érvelése szerint e két szó nem képezhet védjegyet, mert a kereskedelemben kizárólag az áruk fajtájának, céljának vagy egyéb tulajdonságainak a megjelölésére szolgálhat.

A hivatal megállapította, hogy az Unilever nem bizonyította a lajstromoztatni kívánt védjegy megkülönböztető jellegét. Emellett a kért lajstromozás ütközne más kereskedőknek azzal a jogával, hogy e kifejezéssel jelöljék meg áruikat.

Így a felszólalás eredményes volt, és a hivatal elrendelte, hogy az Unilever fizesse meg a felszólalási költségeket.

### *Dél-Korea*

A Dél-Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal 2009. szeptember 23-án szabadalomengedélyezés gyorsítására (PPH) vonatkozó megállapodást kötött Kanadával és Finnországgal, és meghosszabbította az Egyesült Királysággal már korábban megkötött ilyen megállapodás érvényességét.

### *Egyesült Királyság*

A) A Lordok Háza (House of Lords) 2009. február 25-én döntést hozott a *Lundbeck v. Generics*-ügyben, elutasítva a Generics fellebbezését és fenntartva Lundbeck szabadalmát. Ez az utolsó fejezet a Lundbeck escitalopramra vonatkozó szabadalmának történetében. Az escitalopram egy enantiomer gyógyszer, amely depresszió kezelésére használható.

A Fellebbezési Bíróság ítéletének jóváhagyásával a Lordok Háza megerősítette a következőket:

- a *Biogen*-döntés (lásd alább) elvei nem alkalmazhatók egyszerű termékigénypontra;
- ha egy termék új és nem kézenfekvő, maga a termék „műszaki hozzájárulás” a technika állásához;
- egy olyan terméket, amely egy kézenfekvően kívánatos célt (pl. egy enantiomer) képez, nem kell másként kezelni, mint egyéb termékigénypontokat.

Lord Neuberger bíró még a következőket is mondta:

„... ahol (miként itt) a termék egy ismert kívánt dolog (known *desideratum*), kijelenthető, hogy a találmány annál inkább is dicséretre méltó, mert valószínű, hogy erősebb volt a verseny, mint ahol a terméket még nem gondolták ki. A szerencse a szabadalmi jogban nem vonható kétségbe: elkerülhetetlen, miként az életnek majdnem minden területén”.

Az ügy előzménye, hogy az Angol Szabadalmi Bíróságon (Patents Court) Kitchin bíró az enantiomert újnak és nem kézenfekvőnek találta, és megállapította, hogy 1989-ben, az elsőbbség időpontjában ismert racemátok enantiomerjei „nyilvánvalóan kívánatos célt képeztek”. Ezért követte azt az elvet, amelyet Lord Hoffman fektetett le a Lordok Házában a *Biogen v. Medeva*-ügyben, amely szerint „nem engedhető meg, hogy minden egyéb utat kisajátítson az a személy, aki először talál rá egy útra egy nyilvánvalóan kívánatos cél eléréséhez”. A kisajátítás több lenne, mint amit indokol a technika állásához való hozzájárulás. A bíró ezen az alapon úgy ítélte meg, hogy az enantiomerre vonatkozó igénypontok a *Biogen*-döntés szerinti elégtelenség miatt érvénytelenek voltak.

A fellebbezést követően Lord Hoffman, aki – szokatlanul – a Fellebbezési Bíróságban ült, megállapította, hogy Kitchin bíró félreértelmezte az ő *Biogen*-ügyben hozott döntését, mert az csupán „eljárással meghatározott termék” (product-by-process) típusú igénypontokra vonatkozott, nem pedig egyszerű termékigénypontokra, mint amilyen Lundbeck enantiomerre vonatkozó igénypontja. Így Kitchin bíró tévedett, amikor a Lundbeck-szabadalom (vagyis az eljárás) felismerését a műszaki hozzájárulással tekintette egyenlőnek. Azt kellett volna megállapítania, hogy az új és nem kézenfekvő enantiomer maga volt a műszaki hozzájárulás. Ezért a Fellebbezési Bíróság – egyetértésben Lord Jacob bíróval – megváltoztatta az alsófokú bíróság döntését, és úgy tűnt, hogy ez volt az utolsó szó a *Biogen*-döntéssel kapcsolatban.

2008 októberében azonban a Lordok Háza engedélyezte, hogy a *Generics* ismét fellebbezzon. A fellebbezést 2009 januárjában (vagyis nagyon rövid időn belül) meghallgatták,

és február 25-én hozták meg egyhangú döntésüket, mégpedig Lord Neuberger vezetésével a két másik bíró, Lord Walker és Lord Mance is, és Lord Scott – bár nem volt a tanács tagja – rövid beszédet tartott az enantiomerek újdonságának rejtélyéről.

A Lordok – az angol szabadalmi bíróságok újabb irányzatával összhangban – egyetértettek abban, hogy az Egyesült Királyságban követni kell az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) elveit és fellebbezési tanácsainak döntéseit. Kiindulási pontnak az ESZH T409/91 számú döntésében lefektetett elvet tekintették, amely szerint „a szabadalmasnak megadandó kizárólagossági jogot a szabadalomban kinyilvánított tanítás által adott műszaki hozzájárulásra hivatkozással kell megállapítani”.

A Lordok szerint a műszaki lépés és a műszaki hozzájárulás fogalmát meg kell határozni és meg kell különböztetni.

A fenti megfontolások alapján Lord Neuberger azt vizsgálta (figyelmen kívül hagyva egyelőre a *Biogen*-döntést), hogy a jogalkotásban (akár az angolban, akár az európaiban) található-e valami, aminek alapján a Lundbeck enantiomerre vonatkozó igénypontját nem kielégítő kinyilvánítás miatt érvénytelennek kellene tekinteni. Azt találta, hogy „a jelen esetben a termékigénypont érvényes. Ez azt jelenti, hogy ha valaki felismer egy módszert egy termék előállítására, erre a termékre kizárólagos jogot kaphat. Ez azonban bármelyik termékigénypontra érvényes.”

Mind Lord Neuberger, mind Lord Mance elismerte, hogy a *Biogen*-döntésnek vannak olyan részei, amelyek szövegösszefüggés nélkül vizsgálva alátámaszthatják Kitchin bíró elsőfokú megállapítását. Mind a három bíró megegyezett azonban abban, hogy a *Biogen*-döntés egy nagyon bonyolult igénypontra vonatkozott, amely nem volt összehasonlítható a Lundbeck egyszerű termékigénypontjával.

Mind a három Lordbíró elutasította a fellebbezést, és úgy találta, hogy a Lundbeck szabadalmának az egyszerű enantiomertermékre vonatkozó igénypontjai kielégítőek és ezért érvényesek.

**B)** Az Angol Szabadalmi Bíróság nevében Kitchin bíró 2010. január 27-én adott ki döntést a *Medeva BV (Medeva) v. The Comptroller General of Patents (Comptroller)*-ügyben.

Az ügy előzménye, hogy a Medeva fellebbezést nyújtott be az Egyesült Királyság Szellemiteulajdon-védelmi Hivatala 2009. november 16-i határozata ellen, amelyben elutasította az 1 666 057 számú európai és angol szabadalom alapján benyújtott öt kérelmet kiegészítő oltalmi tanúsítvány (SPC) iránt.

A szabadalmi bejelentést 1990. április 20-án nyújtották be 1989. május 8-i elsőbbség igénylésével, és a szabadalmat 2009. február 18-án engedélyezték, vagyis egy évvel az oltalmi idő lejárta előtt.

A szabadalom leírása és igénypontjai hurutos köhögés elleni acellulárisvakcina-kompozíció előállítására vonatkoztak. A találmány alapja az a felismerés volt, hogy két sajátos antigén kombinációja meglepő módon szinergetikus hatást fejt ki, és így a hatásos vakcina előállításához nincs szükség egy pertussis toxinnak nevezett harmadik antigénre. Ez – mi-

ként a leírás kifejti – fontos felismerés volt, mert korábban az volt az általános nézet, hogy a pertussis toxin lényeges része bármilyen acelluláris vakcinának.

A hivatal az SPC-kérelmek elbírálásakor megállapította, hogy az öt kérelem közül négy olyan termékre irányult, amelyre a 469/2009 EC számú európai tanácsi rendelet (SPC-rendelet) 3a) szakasza értelmében a szabadalom nem vonatkozott, míg az ötödik kérelem a hivatal véleménye szerint nem volt érvényes, mert a forgalombahozatali engedély nem állt összhangban az SPC-rendelet 3b) szakaszában foglaltakkal. A hivatal e megállapításai ellen a Medeva fellebbezést nyújtott be a Szabadalmi Bíróságnál.

A Medeva az SPC-kérelmeket 2009. április 17-én, mintegy két hónappal a szabadalom engedélyezése után nyújtotta be. A hivatal elővizsgálója 2009. július 31-én adott választ mind az öt ügyben „Alaki és érdemi követelmények vizsgálata” címmel, azokban megállapítva, hogy a bejelentések nem elégítik ki az SPC-rendelet 3a) szakaszában foglalt követelményeket, és a válaszadás határidejét 2009. december 3-ként adta meg. A Medeva a hivatal 2009. július 31-i leveleit elutasító határozatoknak tekintette, és 2009. augusztus 29-én fellebbezést nyújtott be, holott elutasításra csak szóbeli meghallgatás után kerülhetett volna sor. Ilyen okok miatt a bíróság a fellebbezést idő előtt benyújtottnak tekintette, és ezért elutasította.

A fenti ügyből két tanulságot lehet levonni:

- az Egyesült Királyságban nem lehet kiegészítő oltalmi tanúsítványt szerezni, ha a szabadalom nem védi azt a kombinációt, amelyre az SPC-kérelem vonatkozik;
- egy SPC-kérelem hivatal általi elutasítása elleni fellebbezést a bíróság nem tekinti érvényesnek, ha azt a kérelem tényleges elutasítása előtt nyújtották be.

### *Elsőfokú Európai Bíróság*

A) Az Elsőfokú Európai Bíróság (European Court of First Instance, CFI) elutasította az *Allsafe Jungfalk GmbH & Co.* (Allsafe) fellebbezését, amelyet azért nyújtott be, mert a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) elutasította az ALLSAFE védjegy 6., 12., 22., 35., 39. és 42. áruosztályban való lajstromozása iránt benyújtott kérelmet. Az elutasítást a BPHH arra alapozta, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy deskriptív.

A hivatal elutasítása ellen az Allsafe a CFI-hez fellebbezett, amely azonban szintén elutasította a fellebbezést. A CFI az elutasítást azzal indokolta, hogy a deskriptív elemekből álló védjegyeknek összességükben szokatlanoknak és képzeletgazdagnak kell lenniük a megjelölt áruosztályok/szolgáltatások vonatkozásában, és nem lehetnek deskriptívek az angolul beszélő közönség számára. A bíróság megerősítette, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy nem elégítette ki ezeket a követelményeket.

A bíróság azt is kijelentette, hogy nem kötik nemzetközi hatóságok döntései vagy múltbeli precedensek; ezért az a tény, hogy az ALLSAFE védjegyet lajstromozták angolul beszélő országokban, vagy hogy hasonló védjegyeket, így az ALLTRAVEL és a MEGATOURS védjegyet

lajstromozhatónak tekintették utazási szolgáltatások vonatkozásában, nem befolyásolta a fenti döntés meghozatalában.

**B)** Az Elsőfokú Európai Bíróság (CFI) elutasította a német *YOOP!* bejelentő kérelmét, amelyben közösségi védjegyként kívánta ruhák és ékszerek vonatkozásában lajstromoztatni a *YOOP!* szót.

A BPHH korábban már elutasított felkiáltószónak védjegyként való lajstromozására irányuló kérelmet azzal az indokollással, hogy az indulatszavak nélkülözik a megkülönböztető jelleget. A BPHH Fellebbezési Tanácsa ugyanezt a vonalat követte, megállapítva, hogy ezeknek a szavaknak a használatát csupán szembetűnő ötletnek kell tekinteni, nem pedig termékek kereskedelmi származására vonatkozó valódi megjelölésnek.

A *YOOP!* fellebbezést nyújtott be az CFI-nél, és fellebbezését azzal próbálta megerősíteni, hogy az indulatszó tényleges használata a cég által azt eredményezte, hogy az védjegynek tekinthető. A bíróság azonban megállapította, hogy a *YOOP!* által benyújtott iratok csak a német piacra és csupán a védjegybejelentés benyújtása utáni időre vonatkoztak. A bíróság szerint a lajstromoztatni kívánt védjegy érvényesítéséhez arra lett volna szükség, hogy igazolják a szónak a bejelentés előtti időszakra vonatkozó használatát. Így ez a bíróság is megerősítette, hogy a *YOOP!* indulatszó nem lajstromozható védjegyként.

### *Európai Bíróság*

Az Európai Bíróság (European Court of Justice, ECJ) 2009. május 7-én a porcelángyártó ír *Waterford Wedgwood PLC* (Waterford) *v. Assembled Investments Pty Ltd* (Assembled)-ügyben pontot tett egy régóta húzóódó felszólalási eljárásra. A Waterford kifogásolta, hogy a dél-afrikai bortermeleő Assembled oltalmat kívánt kapni a *WATERFORD* védjegyre.

Az ECJ az eltérő árufajtákra tekintettel az alperes javára döntött, és engedélyezte, hogy az Európai Unióban használja a *WATERFORD* védjegyet.

### *Franciaország*

**A)** A higiéniai termékeket gyártó német *Hansgrohe AG* (Hansgrohe) európai mintával rendelkező Raindance zuhanyfejére. A Hansgrohe és francia elosztója, a *Hansgrohe SARL* mintabitorlási pert indított a *DGK Productions Europe SARL*, a *Carrefour Hypermarchés France SAS* és az *MTK Import Exports* cég ellen, hogy azok állítsák le a francia mintaoltalommal védett Lagoone kézi zuhanyfejek forgalmazását.

Az elsőfokú bíróság elutasította a Hansgrohe kérelmét, mert úgy találta, hogy a Hansgrohe európai mintaoltalma a Raindance zuhanyfejre egy harmadik fél korábban lajstromozott mintáját utánozta. Ezért a bíróság szerint a Hansgrohe európai mintája érvénytelen volt, és így nem következhetett be bitorlás. A bíróság a Lagoone mintát is érvénytelennek találta.



Fellebbezés után a Párizsi Fellebbezési Bíróság megváltoztatta az alsófokú bíróság döntését, mert megállapította, hogy bár a Raindance zuhanyfej funkcionális vonásait, különösen a rugalmas csövet nem lehetett figyelembe venni az újdonság és az egyéni jelleg vizsgálatakor, a mintát annak vonalai, körvonalai, krómbevonata és alakja jellemezte. Ezeknek a jellegzetes vonásoknak az alapján a Raindance minta új volt, és egyéni jelleggel rendelkezett.

A Hansgrohe európai mintáját a Lagoone zuhanyfej mintájával összehasonlítva a Fellebbezési Bíróság megállapította, hogy a minták általános benyomása egy tájékozott felhasználó számára hasonlóknak tűnt. Ebből a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a Lagoone zuhanyfej bitorolta a Hansgrohe Raindance zuhanyfejre vonatkozó mintajogait.

**B)** A párizsi elsőfokú bíróság egy 2009. évi döntése törölte a METROSEXUEL védjegyet, mert az nélkülözötte a megkülönböztető jelleget. A bíróság egyúttal a következő meghatározást adta a „metroszexuális” szóra: „fiatal városi ember bármilyen szexuális orientációval, aki törődik a megjelenésével és életstílusával”.

Korábban a Legfelsőbb Bíróság (Cour de cassation) hasonló vonalon megállapította, hogy a „gay” (meleg) szó nem tekinthető érvényes és hiteles francia védjegynek. A Legfelsőbb Bíróság azonban azt is megállapította, hogy a „femme” szó, amely franciául „asszonyt” jelent, publikációkat és magazinokat magában foglaló termékekre nem általános megjelölés, és így elfogadható védjegyként.

## India

**A)** A svájci *Novartis AG* (Novartis), amely egyike a vezető multinacionális gyógyszergyáraknak, Indiában szabadalmi bejelentést nyújtott be a nilotinib-monohidrátra, amelyet az Amerikai Egyesült Államokban és egyéb nyugati országokban *TASIGNA* védjeggyel forgalmazott, és amely a tirozin-kináz inhibitorok csoportjába tartozó rákellenes gyógyszermolekula. Egy másik ismert rákellenes gyógyszer, amely ugyanebbe a csoportba tartozik, az imatinib.

A *Cipla Ltd.*, egy indiai generikusgyógyszer-gyártó cég, engedélyezés előtti felszólalást nyújtott be a Novartis szabadalmi bejelentése ellen, azt állítva, hogy a nilotinib az ismert imatinib csekély módosítással előállított származéka, és az utóbbihoz viszonyítva nem nyújt semmilyen előnyt.

A felszólalási eljárás során a Novartis lépésenkénti elemzéssel bizonyítani tudta, hogy a nilotinib nemcsak új, hanem az ismert gyógyhatású vegyületekhez viszonyítva kedvező tulajdonságokat is mutat. Ennek alapján a hivatal elutasította a felszólalást, és engedélyezte a szabadalmat.

**B)** A *Colgate-Palmolive India Limited* (Colgate) a madrászi Felsőbíróságnál beperelte az *Anchor Health & Beauty Care Pvt. Ltd.* (Anchor) céget, mert az utóbbi fogkrémeit az „only” (egyetlen) és a „first” (első) jelzőkkel („Az egyetlen fogkrém, amely három sajátos alkotórészt tartalmaz” és „Az első általános védelmet biztosító fogkrém”) hozta forgalomba.

A bíróság a Colgate keresete alapján megállapította, hogy az Anchor a kifogásolt két szó használatával az 1986. évi fogyasztásvédelmi törvény tisztességtelen kereskedelmi tevékenységet tiltó jogszabályába ütközik; emellett a „first” és az „only” szavak használatával megteveszti a fogyasztókat, és ezzel a védjegy törvénybe is ütközik. Ezért az Anchor-t eltiltotta e szavak használatától.

C) A *Moods Hospitality Pvt. Ltd.* (Moods), amely YO! CHINA márkanév használatával működik, az indiai védjegy törvény 39. szakaszának 1. és 2. pontja alapján kérte, hogy a *Nestlé India* (Nestlé) céget tiltsák el a YO! védjegy bitorlásától vagy használatától.

A Moods azt állította, hogy a „yo!” szó inherens megkülönböztetőképeségre tett szert. Kifogásolta továbbá, hogy a Nestlé kétféle: MASALA YO! és CHILLY CHOW YO! ízzel gyártja és forgalmazza a „Maggi Cuppa Mania” cérnametéltet.

A Nestlé azzal érvelt, hogy a YO! védjegy a csodálkozás kifejezése, ami szokásos az ifjúság jelenlegi korszerű szóhasználatában. Emellett a Moods védjegye a „yo!” és „china” szó együttes használatában áll, amelyek egyike sem tud szert tenni megkülönböztetőképeségre és ennek következtében kizárólagos jogra.

A mindkét fél által különböző szinteken indított többféle eljárás vezetett a Delhi Felsőbírósághoz (Delhi High Court), amely azon a véleményen volt, hogy nincs magyarázat a YO! védjegy Nestlé általi használatára. A YO! és a YO! CHINA védjegy az árukra nézve nem deszkriptív, és a YO! védjegy használata a Nestlé által a fogyasztók körében valószínűleg zavart okozna. Ezért a Delhi Felsőbíróság a Nestlé Indiát eltiltotta a YO! védjegy használatától.

### *Izrael*

Az Izraeli Szabadalmi Hivatal elnöke egy 2010. januári körlevélben bejelentette, hogy a szabadalmi törvényt olyan formában kívánják módosítani, hogy a szabadalmi bejelentéseket az elsőbbségi időponttól számított 18 hónap elteltével önműködően publikálni fogják.

### *Japán*

A Japán Szabadalmi Hivatal 2009. július 1-jén szabadalomengedélyezés gyorsítására vonatkozó (PPH) kísérleti megállapodást kötött Ausztriával és Szingapúrral. E megállapodás alapján az a bejelentő, akinek találmányát mind Japánban, mind Ausztriában, illetve mind Japánban, mind Szingapúrban benyújtották szabadalmazásra, az egyik országban először megadott szabadalom alapján kérheti a másik országban bejelentésének gyors vizsgálatát, illetve a szabadalom gyors megadását.

A Japán Szabadalmi Hivatal 2009. június 30-án a Magyar Szabadalmi Hivatallal is ilyen megállapodást kötött. E megállapodás 2009. augusztus 30-án lépett hatályba. Ettől az időponttól kezdve a két hivatal kölcsönösen hasznosítja az azonos találmányra mindkét országban benyújtott szabadalmi bejelentések elővizsgálata során végzett munkát, és a bejelentők

kérhetik, hogy az egyik országban először elfogadott bejelentés alapján a másik országban is engedélyezzék a szabadalmat.

### *Jordánia*

Jordániában 2009. december 1-jén a kereskedelmi és ipari miniszter rendelete jelentősen megnövelte a védjegybejelentések hivatali illetékét. Ezt követően a védjegybejelentések száma 2009. decemberében közelítőleg 50%-kal csökkent. Ezért a miniszter december 30-án Ammanban megbeszélést folytatott a Védjegyhivatal elnökével és szabadalmi szakemberekkel, és ígéretet tett arra, hogy hatálytalanítja az illetékemelését elrendelő miniszteri határozatot.

### *Kanada*

A) A Szövetségi Bíróság által az *Eli Lilly and Company (Lilly) v. Apotex Inc.* (Apotex)-ügyben nemrég hozott döntés a Lillynek kedvez. Gauthier bírónő megállapította, hogy az Apotex a perben szereplő nyolc szabadalom mindegyikének legalább egy érvényes igénypontját bitorolta a cefaclor antibiotikum (amelyet Kanadában a Lilly CEFCLOR néven forgalmaz) kanadai importálása, gyártása, exportálása, eladása és eladásra való felkínálása által.

Az Apotex 1997-ben kezdte a cefaclort Kanadában forgalmazni, és rögtön ezután a Lilly beperelte bitorlásért. A per végül 2008-ban vezetett bírósági tárgyaláshoz, amely áprilisban kezdődött és decemberben végződött.

A perben a Lilly azt állította, hogy az Apotex bitorolja nyolc szabadalmát, amelyek a cefaclor gyártásában hasznos eljárásokra és közbenső termékekre vonatkoznak. A szabadalmak közül négyet eredetileg a Lilly nevére engedélyeztek, és ezek egy, a cefaclor gyártására szolgáló első eljáráshoz tartoztak („Lilly-eljárás”). A fennmaradó szabadalmakat a japán Shionogi cég számára engedélyezték („Shionogi-szabadalmak”), és azok egy, a cefaclor gyártására szolgáló második eljárást védtek („Shionogi-eljárás”).

A Shionogi-szabadalmakat 1995-ben a Lillyre ruházták át. A Lilly azt állította, hogy az Apotex bitorolta a szabadalmait azáltal, hogy Kanadában árusította a cefaclor kiszerelt dózissalajkját, amit indiai és koreai felektől vásárolt, Lilly- vagy Shionogi-eljárásának használatával, tömegben gyártott cefaclorból állítottak elő.

Gauthier bírónő hosszú és részletes döntéséből számos részlet érdemes megtárgyalásra.

Az Apotex élenken érvelt azzal, hogy a szabadalmazott eljárásokkal külföldön gyártott cefaclor importálása és használata Kanadában nem képezte a kanadai szabadalmak bitorlását. Szerinte a kanadai bíróságok helytelenül fogadták el a mesterséges édesítőszerre vonatkozó angol „szacharindoktrínát” Kanadában alkalmazhatóként, vagy pedig ezt a doktrínát Kanadában olyan módon korlátozva kellene alkalmazni, mint ahogyan korlátozásokkal értelmezik az olyan bitorlásokat, amelyeket azzal követnek el, hogy Európába és az Amerikai

Egyesült Államokba importálnak, annak a törvényhozásnak az eredményeként, amelyet ezekben az államokban fogadtak el.

A szacharindoktrína lehetővé teszi az olyan kanadai szabadalom bitorlásának megállapítását, amely eljárásra vagy közbenső termékre vonatkozik, és amelyet külföldön vettek gyakorlatba olyan termék gyártásával, amelyet Kanadában való felhasználás és forgalmazás céljából importálnak.

A kanadai és az angol hatóságok gyakorlatának részletes áttekintését követően Gauthier bírónő azt a következtetést vonta le, hogy túl késő lenne azoknak az elveknek a megfordítása, amelyek Kanadába való bevitel által végzett bitorlásra vonatkoznak, és hogy helytelen lenne újraírni a kanadai törvényt külföldi államokban elfogadott rendelkezések alapján. A bírónő elfogadta, hogy a szacharindoktrína ebben az ügyben alkalmazható az Apotex magatartására.

Az ügy egy másik figyelemre méltó szempontja azzal az alapállással kapcsolatos, ahogyan a bíróság figyelembe vette az Apotex állításait a versenytörvény megsértéséről. Az Apotex azt állította, hogy a Shionogi-szabadalmak Lillyre való átruházása 1995-ben összeesküvésen alapult annak érdekében, hogy alaptalanul csökkentse a versenyt a versenytörvény 45. szakaszában foglaltak ellenére, és hogy az Apotex jogosult az őt ért károk megtérítésére a versenytörvény 6. szakasza alapján.

A bíróság elutasította az Apotexnek ezt a kérelmét, megállapítva, hogy az Apotex elmulasztotta megalapozni azt az állítását, hogy kárt szenvedett.

Az itt megtárgyalt bírósági döntés és az, hogy a bíróság megerősítette a szacharindoktrínát, jelentőséggel bír mindazon szabadalmasok számára, akiknek gyógyszer előállítására vonatkozó szabadalmát gyakran veszik gyakorlatba olyan külföldi országokban, ahol a leggyakrabban gyártanak nagy tömegben gyógyszereket.

**B)** A Szövetségi Bíróság (Federal Court) a „*ratiofarm Inc.*” (*Ratiofarm*) v. *Pfizer Limited* (*Pfizer*)-ügyben érvénytelenítette a Pfizer amlodipin-bezilátra vonatkozó szabadalmát, mégpedig a szóbeli tárgyaláson előadott valamennyi érv (kézenfekvőség, hasznosság, kielégítő kinyilvánítás hiánya és kiválasztási találmány jelleg) alapján.

A szóban forgó, 1 321 393 számú kanadai szabadalom az amlodipin bezilátsóját igényli. A szabadalmi leírásban elismerik, hogy mind az amlodipin, mind annak gyógyszeriatilag elfogadható különböző sói korábban már ki voltak nyilvánítva. A szabadalom leírása ismertette, hogy a bezilátsó „jó oldhatóság, jó stabilitás, nem higroszkópos jelleg és jó feldolgozhatóság sajátos kombinációját mutatja, ami kiválóan alkalmassá teszi gyógyászati amlodipinkészítmények előállítására”. Az érvénytelenség okainak felsorolása előtt a bíróság összehasonlította a Pfizer tényleges fejlesztési munkáját, amely a bezilátsóhoz vezetett, és a szabadalmi leírásban foglalt kinyilvánítást. Ez az összehasonlítás, valamint a bíróság által azonosított különbségek képezték számos érvénytelenségi támadás tényleges alapját, ideértve a szabadalmi törvény 53. szakasza alapján intézhető támadást; e törvényszakasz alapján egy szabadalmat érvényteleníteni lehet a csaláshoz (fraud) közel hasonló körülmények alapján.

A bíróság azt is megállapította, hogy a szabadalom tárgya kézenfekvő volt.

A kiválasztási találmány jelleggel kapcsolatban a bíróság feltette a kérdést, hogy vajon egy „kiválasztási találmány” több-e annál, mint amikor a kézenfekvőséget más megközelítéssel próbálják megkerülni. Mindenesetre a bíróság úgy találta, hogy a szabadalom nem elégíti ki a kiválasztási szabadalmak követelményeit, arra összpontosítva, amit a feltalálók ténylegesen tettek: „nehéz a szabadalom alapján és tarthatatlan a bizonyítékok szemszögéből azt állítani, hogy a bezilat kellő mértékben jobb más sóknál, például a tozilátnál és a mezilátnál, ami 'sajátossá' vagy 'különösen megfelelővé' tenné ezt a só-t”. Ennek eredményeként a bíróság elutasította a kiválasztási találmányra hivatkozó érvet.

A hasznosság vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy a találmány ígérete szerint a bezilátsó „olyan vonások sajátos kombinációja, amelyek kiválóan alkalmassá teszik gyógyászati készítmények előállítására”. Minthogy azonban legalább két másik só hasonlóan jó vagy jobb volt, és a maleátot kereskedelmi termékként árusították is, a bíróság úgy döntött, hogy a szabadalom nélkülözi a hasznosságot.

A kinyilvánítás kielégítő voltával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy a szabadalmi leírás számos komoly hibát, kihagyást és máshonnan történő beszúrást tartalmazott ahhoz viszonyítva, amit a feltalálók kinyilvánítani szándékoztak.

Végül a bíróság megállapította, hogy a szabadalom nem elégítette ki az 53. szakasz rendelkezéseit a következő okok miatt:

i) a leírás nem említette a mezilat-monohidrát stabilitását, továbbá azt, hogy nem volt alkalmas tablettakészítésre;

ii) a leírás nem tartalmazta a szulfonsavas próba adatait, amelyek azt mutatják, hogy a mezilat, a napszilát és a tozilát stabil, nem higroszkópos hidrát.

A bíróság döntése szerint bizonyítást nyert a szabadalmasnak felrótt megtévesztő állítás, félrevezetés és az a szándék, hogy ilyen állításokat tegyen. A döntésből azonban nem tűnik ki egyértelműen, hogy a bíróság megállapította volna a félrevezetés kimondott szándékát, vagy hogy ilyen szándéokra következtetett volna a tényszerű körülményekből.

C) A Pfizer kérelmezte a 25, 50 és 100 mg-os Viagra tabletták alakjára védjegy lajstromozását. Az oltalmazni kívánt minta gyémánt alakú, kék tableta volt.

A *Novopharm* és az *Apotex* felszólalt a védjegybejelentés ellen, arra hivatkozva, hogy az nem felel meg a védjegy törvény 30. szakaszában foglaltaknak, mert a védjegy nem lajstromozható, és nem disztinktív.

A feleket a Védjegytanács meghallgatta, majd elutasította a bejelentéseket megkülönböztető jelleg hiánya miatt. A tanács megállapítása szerint ugyanis a Pfizer nem bizonyította, hogy a gyógyszerészek vagy az orvosok a védjegyet egyetlen forrással azonosították, vagy hogy az orvosok a védjegyet VIAGRA felírására használták.

### *Kína*

**A)** A német *Beiersdorf Company* (Beiersdorf) az általa birtokolt kínai NIVEA védjegy alapján bitorlási pert indított a kínai *Yingzi Cosmetics Co., Ltd.* (Yingzi) ellen. A 2. számú Pekin-i Középfokú Népbíróság megállapította, hogy bár Yingzi OUMEINA védjegye nem azonos a Beiersdorf NIVEA védjegyével, a védjegy mintája, szóelrendezése és a csomagolás eléggé hasonló ahhoz, hogy megtéveszse a fogyasztókat, és ezért a kifogásolt védjegy használata védjegybitorlást okoz.

A Yingzi azzal érvelt, hogy nem forog fenn a fogyasztók megtévesztése, mert a NIVEA védjegy Kínában nem eléggé ismert. Emellett a két védjegy nem hasonló, és a velük ellátott termékek fogyasztói eltérő vásárlói csoportokba tartoznak, mert a termékek különböző árkategóriájúak, és eltérő üzletekben árúsítják őket. A Yingzi arra is hivatkozott, hogy a NIVEA-csomagolás kozmetikai jellegű, és így eltérő a saját termékeinek csomagolásától.

Mindezek ellenére a bíróság a Yingzi ellen döntött, mert a védjegyeket azonos iparágban és azonos terméktípussal kapcsolatban használják, és bár a védjegyek eltérőek, és a csomagolás is általános jellegű, a díszítések (színek és alakok) hasonlóak. A bíróság a Yingzit arra kötelezte, hogy a Beiersdorfnak fizessen 120 000 RMB kártérítést.

**B)** A Hermes Group (Hermes) kérelmezte a „Kelly” és „Birkin” vonalhoz tartozó termékeinek háromdimenziós (3D) védjegyként való lajstromozását. Kérelmét mind a Védjegyhivatal, mind a Védjegy-felülvizsgálati és -döntési Tanács elutasította. Ezután a Hermes a Pekingi 1. számú Közbenső Népbírósághoz fellebbezett, amely azonban fenntartotta a tanács döntését, megállapítva, hogy a háromdimenziós védjegyek mintarésze funkcionális volt, és nem tartalmazott megkülönböztető jellemzőket.

### *Kolumbia*

Kolumbia szenátusa 2009. december 2-án jóváhagyta a Madridi Megállapodáshoz való csatlakozásra vonatkozó törvénytervezetet, amelyet még a képviselőháznak is el kell fogadnia. Így az új törvény hatálybalépésére 2010. második negyedében kerülhet sor.

### *Líbia*

Líbia Védjegyhivatala bejelentette, hogy 2010. január 1-jétől kezdve külföldi bejelentőknek a líbiai védjegybejelentéssel együtt be kell nyújtaniuk a hazai lajstromozási bizonylatot is.

### *Marokkó*

A Fellebbezési Bíróság helybenhagyta a Kereskedelmi Törvényszék által az *International Baccalaureate Organisation* (INBO) javára hozott döntést. Az INBO tulajdonosa volt a Marokkóban lajstromozott, 756 899 számú IBO és a 770 296 számú IB védjegyeknek.

Az ügy előzménye, hogy az INBO a marokkói *IB Maroc Com, S.A.* ellen indított keresetet, mert az 84 972 és 254 771 számmal a 41. áruosztályban lajstromoztatta az ábrás *IBF FORMATION* védjegyet.

A Fellebbezési Bíróság megállapította, hogy az alperes védjegye nagyon hasonlít a felperes védjegyeihez megjelenés, hangzás és mellékjelentés szempontjából is. Emellett az alperes védjegyeihez kapcsolódó szolgáltatások is nagy valószínűséggel összefüggést mutatnak a felperes védjegyeivel. A bíróság azt is megállapította, hogy az INBO nemzetközileg lajstromoztatta védjegyeit, Marokkót is megelőzve, mégpedig sokkal korábban, mint ahogy az alperes benyújtotta lajstromozási kérelmét. Ennek megfelelően a kifogásolt lajstromozás a marokkói iparjogvédelmi törvény 137., 155. és 184. szakasza alapján sértette a korábban létező védjegyjogokat. Ezért a Fellebbezési Bíróság elrendelte az ábrás *IBF FORMATION* védjegy törlését, továbbá arra kötelezte az alperest, hogy szüntesse meg a sértő védjegy használatát, a bírósági döntést publikálja két helyi újságban, és viselje a bírósági költségeket.

### *Malajzia*

Az *UBS Corporation Sdn Bhd* (UBS Corp.) által birtokolt védjegy az UBS betűket, a „User Business System” szavakat és egy absztrakt geometriai ábrát tartalmazott. A védjegyet a 9. áruosztályban olyan árukra lajstromozták, mint például a számítógépszoftver. Néhány év múlva az UBS Corp. kérte védjegyének az UBS betűkre való egyszerűsítését, és kérésének a Malajziai Védjegy hivatal eleget is tett.

Az *UBS AG* a tulajdonosa a stilizált betűkből álló UBS védjegynek, amelyen a betűkhöz három egymással összekötött kulcs kapcsolódik. Nem volt tehát meglepő, hogy az *UBS AG* kérte a védjegy hivaltaltól az UBS Corp. újonnan módosított védjegyének törlését.

Az ügy végül a Kuala Lumpur-i Felsőbíróshoz került, amely helyt adott az *UBS AG* keresetének, és elrendelte, hogy az UBS Corp. állítsa vissza védjegyének eredeti formáját.

### *Németország*

A) A német képviselőház (Bundestag) által 2009. május 28-án elfogadott törvénymódosítás a szabadalmi törvény egyszerűsítéséről és korszerűsítéséről lényeges változásokat vezetett be a szabadalmak megsemmisítési eljárásában. E változások fő célja volt, hogy csökkentse az eljárás hosszát, mégpedig azért, hogy az ügyvel kapcsolatos tények előadását az elsőfokú Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht) előtti eljárásra korlátozzák. Ennek megfelelően ez a bíróság a szóbeli tárgyalás előtt végzést ad ki, amelyben tájékoztatja a feleket az ügynek azokról a szempontjairól, amelyek fontosak a döntéshez, és a felek általi további tárgyalást vagy tisztázást igényelnek.

A Szövetségi Szabadalmi Bíróság határidőt is szabhat bizonyítékok és érvek benyújtására annak érdekében, hogy megvédje a feleket meglepő közlésektől, amelyek gyakran az egész eljárás elhúzódásához vezetnek.

A másodfok szerepét betöltő Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof) a jövőben az elsőfokú döntés felülvizsgálatára szorítkozik. Ennek megfelelően másodfokon korlátozva van további bizonyítékok és érvek benyújtásának a lehetősége. Így például, ellentétben a korábbi helyzettel, amikor a bíróság gyakran kijelölt szakértőt, a másodfokú eljárásban csak kivételes esetben fognak szakértőt kijelölni.

A törvényváltozás következtében tanácsos minden bizonyítékot és érvet már az elsőfokú eljárásban minél előbb benyújtani.

**B)** A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság 2009. április 30-i döntésével egy európai szabadalom német részének érvényességét állapította meg. A szabadalom gépkocsik utasainak biztonsági készülékét, például légzsákok működtető rendszerre vonatkozott.

A szabadalom ellen megsemmisítési keresetet nyújtottak be, amelyet azonban mind a hivatal, mind a Szövetségi Szabadalmi Bíróság elutasított. Ez ellen a kérelmező a Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnál fellebbezéssel élt.

A kérelmező a fellebbezési eljárásban azzal érvelt, hogy az egyetlen olyan elem, amely nem volt ismert a fellebbezési eljárásban benyújtott anterioritásból, kézenfekvőnek tekinthető egy általános szakember tudása alapján.

A bíróság elutasította a fellebbezést, megállapítva, hogy egy szakembernek nem lenne oka az ismert bonyolult rendszert módosítani vagy helyettesíteni, mert önmagában az a tény, hogy egy műszaki tárgy a szakértő köteles tudásához tartozik, nem bizonyítja, hogy a szakember számára nyilvánvaló volt ezt a tudást egy sajátos műszaki probléma megoldására használni. Ugyanis bizonyítani kell, hogy létezik megfelelő motiváció ahhoz, hogy a szakember használja ezt a tudást. Az adott esetben sem a kérelmező, sem a bíróság által kirendelt szakértő nem volt képes kimutatni ilyen motivációt. Ezért a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság hatálytalanította a Szövetségi Szabadalmi Bíróság döntését, és elutasította a megsemmisítési keresetet.

**C)** A Német Szabadalmi és Védjegyhivatal, követve az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) példáját, az igénypontok számának csökkentése érdekében bevezette a 10 fölötti igénypontok után illeték fizetését. Ennek összege 30 EUR, vagyis jóval kisebb, mint az ESZH-nál, ahol 15 igénypont fölött 200 EUR-t és 50-nél több igénypont után 500 EUR-t kell igénypontonként fizetni.

A fenti változások a 2009. október 1-je után benyújtott bejelentések esetén érvényesek.

### *Olaszország*

Olaszországban mindig bizonytalanok voltak azok a határok, amelyek a gyógyszer tárgyú szabadalmak tulajdonosai számára fenntartott tevékenységek és az ilyen szabadalmakkal kapcsolatban kísérleteket végzők tevékenysége között álltak fenn. Egy különösen időszerű kérdés a szabadalommal védett gyógyászati termékek generikus változatával kapcsolatban a forgalmazási engedély elnyerését célzó tevékenységekre vonatkozik.



A torinói bíróság egy régi, 1984-es döntése azt állapította meg, hogy egy szabadalommal védett gyógyszer kereskedelmi forgalmazása iránti kérelem benyújtása az egészségügyi hatóságoknál a szabadalmi oltalom fennállása alatt bitorló tevékenységnek minősül.

Közel egy évtizeddel később a milánói bíróság véleménye abba az irányba tolódott el, hogy a kísérleti tevékenységet a szabadalmi törvény nem korlátozza, sőt, az ilyen tevékenység a szabadalom által adott kizárólagos jogokon kívül esik. E feltevés alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy kísérleti cél fennforgása törvényesíti a kereskedelmi forgalmazás engedélyezése iránti kérelemhez vezető tevékenységet.

A milánói bíróság két újabb döntése tisztázta az ügyet. Ezek a döntések megállapítják, hogy a kereskedelmi forgalmazás engedélyezésének elnyerése iránti tevékenység *per se* nem jelenti a gyógyászati terméket oltalmazó szabadalom bitorlását. Ha tehát nem kíséri további olyan tevékenység, amely a termék forgalmazására irányul, így például a gyógyszer tárolása, a szabadalomtulajdonos nem gátolhatja meg e tevékenységet figyelmeztető rendszabályokkal.

Ezek a döntések egyértelműen tisztáznak egy második, sokat vitatott kérdést is, nevezetesen azt, hogyan lehet forgalmazási engedélyt kapni egy olyan gyógyszerre, amelyet még véd egy harmadik fél szabadalma.

### *Omán*

Omán kormánya 2009. október 22-én letétbe helyezte az új növényfajták oltalmára létesített Nemzetközi Unióhoz (UPOV) való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Ománra nézve 2009. november 22-én lépett hatályba.

Omán a negyedik arab ország, amely csatlakozott az UPOV-hoz. Tunézia csatlakozása 2003. augusztus 31-én, Jordániáé 2004. október 24-én és Marokkóé 2006. október 8-án lépett hatályba.

Ománban egy, a növényfajták oltalmára vonatkozó törvény már 2000. október 8. óta hatályban volt. Az oltalmi idő fák és szőlők esetén az engedélyezés napjától számított 25 év, egyéb mezőgazdasági termékek esetén 20 év.

### *Oroszország*

A) Oroszország kormánya 2009. szeptember 18-án letétbe helyezte a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél a Szingapúri Védjegyegegyezmény csatlakozási okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Oroszországban 2009. december 18-án lépett hatályba.

B) Annak következtében, hogy tapasztalható bizonyos tudatalatti nosztalgia a múlt iránt, többen próbálkoznak a „cár” szót tartalmazó védjegyek lajstromozásával.

A JSC *Synergia Capital* (Synergia) lajstromoztatta a CZAR védjegyet a 33. áruosztályban alkoholos italokkal kapcsolatban, a sör kivételével.

Később egy másik személy lajstromozta a magyar fordításban „Az összes oroszok cárja” szövegű védjegyet a 33. áruosztályban, a sört is beleértve.

A Synergia pert indított a későbbi védjegytulajdonos ellen, kérve, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a megtévesztően hasonló védjegyű alkoholos italok gyártásától és forgalmazásától, semmisítse meg a (szerinte) bitorló termékeket, és a magyar fordításban „Alkoholos italok és sör” című lapban tegyen közzé tájékoztatást a bitorlási ügyről. Egyúttal mintegy 100 000 \$ megfizetését is kérte.

Az alperes válaszában leszögezte, hogy jogosan használta saját védjegyét.

A bírósági döntés megállapította, hogy ameddig van lajstromozott védjegy, annak tulajdonosa jogosult azt használni. A felperes megfellebbezte ezt a döntést, a másodfok azonban helybenhagyta az első fok ítéletét. Ezután a felperes a Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez arra a következtetésre jutott, hogy az alsófokú bíróságok nem értékelték teljességükben a benyújtott bizonyítékokat. Ezért az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróságnak, amelynek az ügy összes körülményeinek figyelembevételével kell új döntést hoznia.

### *Spanyolország*

A Spanyol Legfelsőbb Bíróság véget vetett egy tíz éve tartó vitának a holland sörgyártó *Bavaria NV* (Bavaria) és a bajor sör oltalmára alakult unió, a *Verband Bayerischer Ausfuhr Brauereien EV* (Verband) között, megállapítva, hogy a BAVARIA védjegy érvényes Spanyolországban a holland sör azonosítására.

1999-ben a Verband beperelte a Baviariát, azt állítva, hogy a Bavaria ábrás védjegye érvénytelen Spanyolországban, mert az 1988. évi védjegy törvény számos bekezdésének a megsértésével lajstromozták. A Verband különösen azt állította, hogy a védjegy ütközik az oltalom alatt álló „Bayerisches Beer” földrajzi árujelzővel, és félrevezető. Hivatkozott továbbá a korábban lajstromozott saját GENUINE BAVARIAN BEER ábrás védjegyére (nemzetközi lajstromozási száma 214 051).

A madridi 62. elsőfokú bíróság helyt adott a Verband igényeinek, és úgy döntött, hogy a BAVARIA védjegy érvénytelen.

A Madridi Fellebbezési Bíróság (MFB) azonban megváltoztatta ezt a döntést, és elutasította a Verband kérelmét.

Ezután a Verband a Legfelsőbb Bíróságnál nyújtott be fellebbezést, amelyet az alábbi tényekre alapozott:

- a földrajzi árujelzők oltalmára alapított, 1970. évi német–spanyol kétoldalú egyezmény megsértése;
- az 1347/2001 számú európai rendelet megsértése;
- az összetévesztés valószínűsége a BAVARIA és a korábbi GENUINE BAVARIAN BEER védjegy között.

A német–spanyol egyezmény értelmében a „Bayerisches Beer” és annak változatai német áruk számára fenntartott földrajzi árujelzőként oltalom alatt állnak. Ezért a Verband szerint a BAVARIA védjegy lajstromozása Spanyolországban sérti a megállapodást, mert a „Bavaria” kifejezés az oltalom alatt álló „Bayerisches Beer” földrajzi árujelző egy változata, és ennek a kifejezésnek a használata Németországtól eltérő országból (vagyis pl. Hollandiából) származó áruk azonosítására valószínűleg megtéveszti a vásárlóközönséget az áruk földrajzi eredetét illetően.

A Legfelsőbb Bíróság elutasította a fellebbezést, azzal érvelve, hogy a spanyol közönség a „Bavaria” kifejezést egy képzelet szötte szóként értelmezné. Emellett, még ha a közönség kapcsolatot állapítana is meg a „Bavaria” kifejezés és a „Baviera” (a szó spanyol megfelelője) tartomány között, ez nem elegendő annak megállapításához, hogy a fogyasztók a BAVARIA sört ebből a tartományból származónak gondolják. Ezért a kifejezés használata holland sörre nem tekinthető megtévesztőnek, és a BAVARIA védjegy lajstromozása nem sérti a megállapodást.

Ezután a bíróság a fellebbezés második okára tért rá. A „Bayerisches Beer” kifejezés oltalom alatt áll az 1347/2001 számú európai rendelet alapján. E rendelet 2. és 4. szakasza azonban kimondja, hogy a „Bavaria” kifejezés használható védjegyként, feltéve, hogy az nem deskriptív vagy megtévesztő az első európai védjegyirányelv (89/104/EEC) szerint.

A Legfelsőbb Bíróság a 2081/92 számú európai rendelet 14. szakaszára támaszkodott, amely előírja, hogy egy bitorló védjegy használata megengedett a 13. szakasz értelmében, feltéve, hogy a védjegyet jóhiszeműen lajstromozták, és az nem deskriptív vagy megtévesztő.

Miután megállapította, hogy a BAVARIA védjegy nem deskriptív vagy megtévesztő, a bíróság úgy vélte, hogy a védjegyet nem rosszhiszeműen lajstromozták. Ezért a lajstromozás nem sértette az 1347/2001 számú európai rendeletet.

A fellebbezés harmadik érve kapcsán a bíróság úgy találta, hogy a védjegyek közötti különbségek elegendők voltak ahhoz, hogy el lehessen kerülni a fogyasztók körében a megtévesztés kockázatát.

A fentiek folytán a Legfelsőbb Bíróság elutasította a fellebbezést.

### *Svájc*

A) Annak érdekében, hogy rábírják a bejelentőket a védjegybejelentések elektronikus benyújtására, a Szövetségi Szellemtulajdon-védelmi Intézet az elmúlt néhány évben csökkentett bejelentési illetéket alkalmazott elektronikus benyújtás esetén. Ma már a védjegybejelentések mintegy 95%-át ilyen úton nyújtják be. Ezért az intézet eltörölte ezeket a kedvezményeket. Így 2010. január 1-jétől kezdve a védjegybejelentések illetékét 350 CHF-ről 550 CHF-re növelték. Ez az illeték három áruosztályra vonatkozik. Minden egyes további áruosztály után az illetéket 60 CHF-ről 100 CHF-re növelték.

**B)** Ha egy svájci védjegybejelentés árulistája csupán olyan kifejezéseket tartalmaz, amelyek benne vannak a Svájci Szövetségi Szellemitulajdon-védelmi Intézet adatbázisában, és nincsenek abszolút lajstromozást gátló okok, a lajstromozás 3-4 héten belül megtörténik.

Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a bejelentők számára annak ellenőrzését, hogy védjegybejelentésük csupán szabványos kifejezéseket tartalmaz-e, az intézet online segítő eszközt nyújt, amely önműködően ellenőrzi az árulista megfelelő voltát, és az eredményeket különböző színekben jeleníti meg.

Ez az osztályozási segédeszköz Svájc hivatalos nyelvein, vagyis németül, franciául és olaszul áll rendelkezésre.

Ha egy védjegybejelentés nem elégíti ki a fenti két követelmény valamelyikét, és a bejelentő ennek ellenére gyors lajstromozást kíván, kérni lehet a védjegybejelentés gyorsított vizsgálatát, amihez 400 CHF hivatalos illetéket kell leróni.

### *Szerbia*

Szerbiában 2009. december 24-én új védjegy törvény lépett hatályba. Ennek a legfontosabb új vonása, hogy a védjegy lajstromozási eljárásba bevezették a fellebbezési eljárást. Az előző törvény szerint ugyanis a Szellemitulajdon-védelmi Hivatal döntései véglegesek voltak, és csupán adminisztratív bírósági eljárást lehetett indítani ellenük a Szerb Legfelsőbb Bíróságnál.

Az új védjegy törvény tervezete eredetileg azt írta elő, hogy az érdekelt felek a Fellebbezési Tanácsnál jogosultak fellebbezést benyújtani az elsőfokú döntések ellen a döntés kézhezvételétől számított 15 napon belül. Ezt a megoldást elvetették, és az elfogadott törvény szerint arra van lehetőség, hogy a kormány előtt nyújtsanak be fellebbezést az elsőfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül. Minthogy a hivatalt a Tudományos és Műszaki Fejlesztési Minisztérium felügyeli, másodfokon ez a hatóság dönt.

A Szerb Legfelsőbb Bíróság továbbra is az utolsó fórum marad védjegyügyekben, mert a fellebbező fél adminisztratív bírósági eljárást kezdeményezhet a másodfokú döntés ellen annak kézhezvételétől számított 30 napon belül.

Az új törvény szerint egy védjegy védhető egy korábbi megtevesztően hasonló (nem azonos) védjegy lajstromozás tulajdonosának a beleegyezésével. Minthogy a törvény szövege úgy szól, hogy egy védjegy *védhető*, a hivatal megtartja azt a jogát, hogy kereskedelmi zavar elkerülése céljából elutasíthasson hozzájáruló nyilatkozattal rendelkező védjegyet is.

Az új törvény nem teszi lehetővé, hogy a lejáratától számított egy éven belül kérjék a hivataltól azonos védjegy lajstromozását új védjegybejelentésként, ha a védjegy tulajdonos elmulasztotta időben befizetni a megújítási illetéket.

Az új törvény szerint ideiglenes intézkedés kérhető a per megindítása előtt, feltéve, hogy a pert a kérelemre vonatkozó döntés kiadásától számított 30 napon belül megindítják. A korábbi törvény rövidebb határidőt, 15 napot írt elő.

Az új ipariminta-törvény szintén 2009. december 24-én lépett hatályba. Ennek is az a legfőbb új vonása, hogy bevezette a fellebbezés lehetőségét. A korábbi mintatörvény szerint a hivatal döntései véglegesek voltak, és azok ellen csupán adminisztratív bírósági eljárást lehetett indítani a Szerb Legfelsőbb Bíróság előtt. Az új törvény szerint az érdekelt felek jogosultak fellebbezést benyújtani a kormány előtt az elsőfokú döntés kézhezvételétől számított 15 napon belül. Ez annyit jelent, hogy a Tudományos és Műszaki Fejlesztési Minisztérium dönt másodfokú hatóságként. Ennek döntése ellen adminisztratív bírósági eljárást lehet indítani a Legfelsőbb Bíróságnál a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül.

Az új törvény szerint ideiglenes intézkedést ugyanolyan feltételek mellett lehet kérni, mint a védjegyek esetében.

### *Szingapúr*

A Szingapúri Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2009. június 30-án megállapodást kötött a Magyar Szabadalmi Hivatallal, amelynek alapján a magyar hivatal 2009. szeptember 1-jétől kutatási és vizsgálati tevékenységet végez a szingapúri hivatal számára.

Ez a megállapodás a magyar hivatal által végzett kutatási és elővizsgálati munka minőségének elismerését jelenti.

### *Szíria*

Szíria miniszterelnöke 2008. június 4-i határozatával eltörölte azt a követelményt, hogy a szellemi tulajdonra vonatkozó jogok első bejelentőinek Izraelt bojkottáló nyilatkozatot kell benyújtaniuk. Ez a döntés 2007. április 12-ig visszamenő hatállyal lépett érvénybe.

A fenti döntés következtében a külföldi első bejelentők szabadalmi, védjegy- és ipariminta-bejelentéseiket bojkottnyilatkozat nélkül nyújthatják be, feltéve, hogy nem szerepelnek a bojkottlistán.

### *Tajvan*

A) A Tajpeji Felső Adminisztrációs Bíróság (TFAB) nemrég hatályon kívül helyezte a Szellemtulajdon-védelmi Hivatal azon határozatát, amellyel helyt adott a „Szerkezet mozgatható moduláris kilincskerékkulcs” című szabadalmi bejelentés ellen benyújtott felszólalásnak, és érvénytelenítette az e határozat ellen a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Tanácsánál benyújtott fellebbezés elutasítását is.

Mind a hivatal, mind a fellebbezési tanács feltalálói tevékenység hiányára alapozta döntését. A TFAB megjegyezte, hogy bár az „érintési felismerés” elvét meg lehetett találni a Braille-rendszerre vonatkozó technika állásában, a Braille-rendszer és a felszólalás tárgyát

képező szabadalmi bejelentés nem tartozik rokon területre. Emellett a bíróság azt is leszögezte, hogy a kifogásolt szabadalmi bejelentés műszaki területén szűk volt a módosítási lehetőség, ezért a feltalálói tevékenységre vonatkozó vizsgálati irányelveket lazábban kell kezelni annak érdekében, hogy bátorítsák a feltalálói tevékenységet.

A TFAB megjegyezte továbbá, hogy a feltalálói tevékenység vizsgálati irányelvei szerint nem tekinthető kézenfekvőnek a különböző területekre eső technológiák kombinációja. Minthogy a kifogásolt szabadalmi bejelentés más területre tartozó ismert megoldások technológiáját alkalmazta, és emellett váratlan hatást és működést ért el, el kell ismerni a kifogásolt szabadalmi bejelentéssel kapcsolatos feltalálói tevékenységet.

A TFAB az alperes alábbi érveit is megvizsgálta:

a) a felszólaló által megnevezett három anterioritás alapján a kifogásolt szabadalmi bejelentés által alkalmazott kulcsminta egyenetlen felületén a „tapintási felismerést” a szakember könnyen meg tudta valósítani, és

b) az egyenetlen felületen létrejövő „tapintási felismerés” elvét már kinyilvánította a Braille-rendszer.

A TFAB megállapította, hogy a felszólaló által megnevezett három nyomtatvány nem tette lehetővé, hogy a kilincskerékkulcs sötét környezetben vagy keskeny nyílású vékony és hosszú alagutakban működjék, ellentétben a megtámadott szabadalmi bejelentéssel. Emellett a Braille-rendszer révén kinyilvánított „érintkezési felismerés” nem arra a műszaki területre esett, mint a megtámadott szabadalmi bejelentés tárgya.

Ilyen okok miatt a TFAB elrendelte a hivatal és a fellebbezési tanács döntéseinek érvénytelenítését és a felszólalás újbóli vizsgálatát.

**B)** A Tajpeji Felső Adminisztratív Bíróság nemrég megváltoztatta a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Bizottsága által hozott döntést, amely elutasított egy „Olefintermékek előállítása oxigénnel dúsított kiindulási anyagból” című szabadalmi bejelentést. A bíróság döntése kimondta, hogy helytelen volt a bejelentés feltalálói tevékenység hiányára alapozott elutasítása. A döntés a következő megállapításokat tette.

a) A szabadalmi törvény 25(1) és 26(1) szakasza szerint egy szabadalom oltalmi körét a szabadalmi leírás és az ahhoz csatolt diagramok alapján kell meghatározni.

b) A vitatott szabadalom leírása szerint a találmány tárgya olefin „folytonos előállítási eljárása” „szakaszos előállítás” helyett.

c) Az említett folytonos előállítási eljárásban a katalizátor mennyisége ingadozik, mert a katalizátort regenerálással állítják elő.

d) A Tajvani Ipari Technológiai Kutatóintézet szakvéleménye szerint amikor a katalizátor mennyisége rögzített, az átlagos katalizátoradagolás azonos az óránkénti tömegsebesség és az idő szorzatával; amikor azonban a katalizátort folyamatosan pótolják, az átlagos katalizátoradagolás értékét nem lehet kiszámítani.

e) Annak ellenére, hogy megerősítést nyert, hogy a vitatott szabadalom folytonos előállítási módszerre vonatkozott, a két előző fórum elutasította a szabadalmi bejelentést.

A bíróság szerint az alperes is elismerte, hogy a bejelentés folytonos előállítási eljárásra vonatkozik, de helytelenül következtetett arra, hogy a találmány nélküli a feltalálói tevékenységet, és ezért alaptalanul utasították el a bejelentést. Minthogy a feltalálói tevékenység hiánya nem volt megállapítható az 1. igényponttal kapcsolatban, a 2–18. függő igénypontokra sem lehetett megállapítani ilyen hiányt. Ezért a bíróság érvénytelenítette a hivatal és a fellebbezési bizottság döntését, és elrendelte a vitatott bejelentés újbóli vizsgálatát.

C) A *Tajpeji Rapid Transit Corporation* (TRTC) 2006 augusztusában kérelmet nyújtott be a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál a METRO TAIPEI NEWS védjegy lajstromozása iránt termékeire és szolgáltatásaira, így újságokra, térképekre és hirdetésekre. A nemzetközi újságkiadó *Metro International SA* (Metro) a saját METRO védjegyére hivatkozva kérte TRTC lajstromozási kérelmének elutasítását, kérelmét azzal indokolva, hogy mindkét védjegy tartalmazza az ötbetűs „metro” szót, és a védjegyek használata újságokon és publikációkban a fogyasztók megtévesztéséhez vezetne. A hivatal elutasította a Metro kérelmét.

A Metro nem értett egyet a hivatal döntésével, és adminisztratív pert indított, azt állítva, hogy a Metro című újságot 23 országban 18 nyelven publikálják, naponta Európa, Észak- és Dél-Amerika, valamint Ázsia százánál több nagyvárosában 23 milliónál több ember olvassa, és a METRO védjegyét valójában globálisan is ismerik.

A hivatal elismerte, hogy bár mindkét védjegy tartalmazza a „metro” szót, az kevésbé disztinktív, mert egy közönséges angol szó, amely „metrót” jelent, és a metró a TRTC egyik üzletága. A hivatal arra is rámutatott, hogy a két védjegy közötti különbségként a TRTC védjegyében a „metro” szót két további szó: a „Taipei News” követi, és emellett a Metro METRO védjegyében az o betűt egy földgömbyszerű ábrázolás helyettesíti. Ezért a hivatal úgy döntött, hogy a két védjegy megjelenésében, kiejtésében és szó szerinti jelentésében eltérő. A hivatal azt is hangsúlyozta, hogy a Metro vállalat a tajvaniak számára idegen, ellentétben európai és amerikai hírnevével, mert a Metro Tajvanon nem publikál újságokat. A Metro állítását az is gyengíti, hogy nem nyújtott be bizonyítékot annak alátámasztására, hogy Tajvanon is hasonló hírnévnek örvend.

A bíróság a hivatali véleménnyel egyezően megállapította, hogy a tajvaniak a „Metro Taipei” felirat láttán közvetlenül a TRTC-re gondolnak, és az utóbbi cég Tajvanon híresebb, mint a luxemburgi székhelyű Metro International, mert a Metro nem működött gyors közlekedési rendszert vagy földalattit, és újságot sem publikál Tajvanon.

A fenti okok folytán a bíróság megállapította, hogy a két védjegy egyidejűleg érvényben lehet, és a TRTC védjegyének lajstromozását csak akkor lehet törölni, ha a Metro bizonyítani tudja, hogy a TRTC védjegye valószínűleg károsítja a Metro goodwilljét.

D) A *Twinforce Trading Co., Ltd.* (Twinforce) 2006 júliusában kérelmet nyújtott be a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál a CAMEL védjegy lajstromozása iránt a 25. áruosztályban ruházati termékekre. Ez ellen felszólalt a *Japan Tobacco Inc.* (JTI) arra hivatkoz-

va, hogy hasonló védjegye jól ismert cigarettatermékeken, és 1930 óta lajstromozva van az USA-ban és sok egyéb országban, így a hazai fogyasztók is jól ismerik. A felszólaló arra is hivatkozott, hogy leányvállalata, a *Worldwide Brand, Inc.* termékkatalógusa az ábrás CAMEL védjegyet ruházati termékeken és cipőkön is használta.

A hivatal elutasította a felszólalást, amely ellen a JTI fellebbezést nyújtott be a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Bizottságánál, de itt is elutasításra talált.

Ezután JTI a Szellemtulajdon-védelmi Bírósághoz fordult, amelynek döntése a következőkön alapult.

- A tevét jelentő „camel” angol szót általánosan használják az angol nyelvű országokban.
- A kifogásolt védjegy nem hígítaná a Japan Tobacco által lajstromoztatott ábrás védjegyet.
- A fogyasztók körében nem okozna zavart a két védjegy egyidejű fennállása, mert bár a két védjegy hasonló, de eltérőek a megjelölt áruk, és világosan különböznek a piaci szegmensek.
- A felszólaló nem nyújtott be kellő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy védjegyek ruházati termékeken való használata jól ismert volt, amikor a kifogásolt védjegy lajstromozási kérelmét benyújtották.

A fenti okok miatt a bíróság elutasította a felszólalást, és engedélyezte a védjegy lajstromozását.

E) A tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elutasította az alábbi ábrás védjegybejelentést:



A bejelentő fellebbezett a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Bizottságához, de a bejelentést az is elutasította.

Ezt követően a bejelentő a Szellemtulajdon-védelmi Bírósághoz fellebbezett.

A Szellemtulajdon-védelmi Bíróság döntése megállapította, hogy a mókus a természeti világban létező állat, és a bejelentő által benyújtott érvelés szerint különböző engedélyezett védjegyek teljes vagy részleges mókusábrázolást tartalmaznak. Így például az alperes által hivatkozott korábbi ábrás védjegy a vitatott védjegybejelentéssel összehasonlítva nélkülözi a megkülönböztetőképességet.



Attól függetlenül, hogy a bejelentő a vitatott védjegyet éveken keresztül használta elosztócsatornákon keresztül, ideértve híres üzletházakat, a vitatott védjegyet a hivatal azért utasította el, mert azon a véleményen volt, hogy az hasonló a szintén itt ábrázolt védjegyhez.

A bíróság a benyújtott érvek alapján felülbírálta az alsófokú döntéseket, és arra utasította a hivatalt, hogy vizsgálja felül a vitatott védjegybejelentést az alábbi szempontok szerint:

- mind a felhozott korábbi védjegy, mind a vitatott védjegybejelentés mókust ábrázoló sajátos elemek nélkül, és ezért mindkettő gyenge megkülönböztetőképességgel rendelkezik;



– bár a felhozott korábbi védjegy és a vitatott védjegybejelentés azonos és hasonló árukra vonatkozik, a két védjegyet nem lehet hasonlónak tekinteni, mert azok megjelenésének ösz-szes hasonló jellemzője a természetes világ mókusainak általános vonásait mutatja. (Ezt az érvelést a mi logikánkkal nehéz követni.)

E bírósági döntés ellen további fellebbezésnek van helye.

F) A gazdasági miniszter 2009. december 8-án bejelentette, hogy módosítják az iparjog-védelmi illetékeket. Ez a módosítás 2010. január 1-jén lépett hatályba.

Az új illetékrendelet szerint a 11. és a további igénypontok után külön illetéket kell leróni. A találmányi szabadalmak fenntartási illetéke a 7. évtől kezdve, a használatiminta-szabadal-maké és a mintaszabadalmaké pedig a 4. évtől csökkent.

G) 2009. augusztusi számunk „Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről” című cikkének Tajvanra vonatkozó részében tájékoztatást adtunk arról, hogy a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal egyéves kísérleti időtartamra bevezette az olyan találmányi szabadalmi be-jelentések gyorsított vizsgálati eljárását, amelyek párhuzamos európai, japán vagy USA-beli bejelentésére már engedélyezték a szabadalmat. Most arról kaptunk hírt, hogy ezt az eljárást 2010-ben továbbra is alkalmazzák, és kiterjesztik olyan szabadalmi bejelentésekre is, ame-lyek tárgyát a bejelentő kereskedelmi célból gyakorlatba veszi.

Gyorsított vizsgálat esetén a hivatal elvben a bejelentési kérelem és a megfelelő iratok be-nyújtását követő 9 hónapon belül szolgáltat vizsgálati eredményeket. Az elővizsgálat tényle-ges időtartama attól a műszaki területtől függ, amelyre a találmány vonatkozik.

### *Thaiföld*

Thaiföld kormánya 2009. szeptember 24-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködé-si Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányát. Így a szerződés Thaiföldre nézve 2009. december 24-én vált hatályossá. Ennek megfelelően minden olyan nemzetközi bejelentés, amelyet 2009. december 24. után nyújtanak be, Thaiföld önműködő megjelölését is jelenti.

Thaiföld a PCT 142. tagállama.